

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/241/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114012025
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114012025.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Jarábka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Pavla Sládka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02. decembra 2014, v trestnej veci odsúdeného V. R., v konaní o žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave sp. zn. 30PP/170/2014 zo dňa 29.10.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného V. R., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného V. R. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ÚVTOS Leopoldov na základe rozsudku Okresného súdu v Trnave sp. zn. 4T/29/2013 zo dňa 11.7.2013 v trvaní 18 mesiacov nepodmiennečne.

Okresný súd svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť odsúdeného V. R. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dospel k záveru, že nebola splnená zákonná materiálna podmienka pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, pretože odsúdený bol opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, mal v minulosti možnosť preukázať, že výkon trestu u neho splnil svoj účel, avšak opätovne sa dopustil spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Okresný súd v zmysle odpisu registra trestov dospel k záveru, že V. R. má sklony k páchaniu trestnej činnosti, pretože v minulosti bol 9-krát súdne trestaný a teda nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že by výkon trestu odňatia slobody mal u neho pozitívny vplyv v tom smere, že na slobode bude viesť riadny život. Jedná sa o špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopustil majetkovej trestnej činnosti.

Okrem toho okresný súd mal za to, že odsúdený si počas výkonu trestu odňatia slobody ani nevytvoril podmienky pre získanie disciplinárnych odmien a to skoro za dvojročné obdobie vo výkone trestu odňatia slobody. Nevytvoril si ani podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením do ústavu na výkon trestu s nižším stupňom stráženia.

Z týchto dôvodov okresný súd žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu zamietol. Proti tomuto uzneseniu si zahlásil sťažnosť priamo na verejnom zasadnutí odsúdený, ktorú však bližšie písomne nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku na základe zhlásenej sťažnosti na verejnom zasadnutí po vyhlásení napadnutého uznesenia preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak dospel k záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že okresný súd po obdržaní žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu procesne postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, oboznámil si všetky dôkazy potrebné pre rozhodnutie o žiadosti a dospel k správneému záveru, že u odsúdeného nie sú splnené materiálne podmienky pre jeho prípadné podmienené prepustenie z výkonu trestu.

Krajský súd ďalej konštatuje, že v napadnutom uznesení okresný súd aj náležite v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku vysvetlil, na základe akých konkrétnych dôvodov má za to, že v danom prípade prípadné podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nepripadá do úvahy.

Krajský súd odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za štandardné, zodpovedajúce požiadavkám uvedeným v § 176 ods. 2 Trestného poriadku a preto si krajský súd tieto závery okresného súdu v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu od špeciálneho recidivistu, ktorý sa v minulosti opakovane aj po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopúšťal ďalšej a ďalšej trestnej činnosti počas pobytu na slobode nevedol riadny život, sa nedá ani reálne očakávať, že v prípade jeho podmieneného prepustenia na slobodu by radikálne zmenil svoj spôsob života a začal viesť riadny život. K takejto nožnej prognóze krajský súd nemá žiadne racionálne podklady.

Z týchto dôvodov potom krajský súd odkazujúc na odôvodnenie napadnutého uznesenia a tiež na skutočnosť, že odsúdený sťažnosť nezdôvodnil a teda nie sú krajskému súdu známe jeho argumenty proti napadnutému uzneseniu, nevzhliadol dôvod pre zmenu napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený súd sťažnosť oprávnenej osoby zamietne, ak zistí že nie je dôvodná.

Krajský súd zistil že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a preto o nej rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.